

NÁŠ DOMOV

Časopis obyvatel Domova pro seniory Luxor

č. 4/2012

Vážení a milí přátelé,

ve svém úvodním slově k podzimnímu vydání našeho časopisu využívám příležitosti připomenout dluh naší společnosti ve výchově a úctě ke stáří.

Jedním z takových pokusů o nápravu je zavedení svátku Dne seniorů, který připadl na 1. říjen a to od roku 1998.

Od tohoto data je stále častěji připomínán říjen i jako měsíc seniorů.

Milí přátelé, chtěl bych Vám za celý náš kolektiv při této příležitosti říci, že Vás máme všechny rádi a velice si vážíme Vaší celoživotní práce, zkušeností, lásky i odříkání. Že jsme tu pro Vás a že pro pracovníky Luxoru je hlavním cílem v naší velké rodině všestranná péče o Vás a současně snaha v co největší míře přispívat k vytvoření pocitu bezpečí, jistoty, pohody - zkrátka domova.

Váš

Jaromír Novák

Canisterapie

Paní Mgr. Iva Bajtlerová nám 08. 08. 2012 představila své dva krásné psy, a to Edu (světlý pes na fotografii) a Agátu, (černá fenka vlevo dole).

Od října tohoto roku bude paní Bajtlerová se svými zvířecími kamarády pomáhat i u nás v Domově. Vážení klienti, tímto Vás vyzýváme, pokud máte zájem o terapii s pejskem, řekněte to kterékoliv osobě z personálu, abychom si to mohli poznamenat a sjednat Vám návštěvu. Pejskové

nás zde budou nejen rozveselovat a zpříjemňovat volné chvíle, ale také především léčit.

Není se čeho bát. Psi jsou řádně vycvičení a svou paničku paní Bajtlerovou poslouchají na slovo. Tito psi jsou speciálně cvičeni pro práci s lidmi, hlavně s dětmi a seniory.

Pejsky si můžete hladit, česat, dávat jim aport, nebo si je tak nechat ležet v lůžku. Jak bude návštěva pejska u Vás vypadat, na tom se domluvíte přímo s paní Bajtlerovou.

Tato terapie by měla probíhat vždy jeden den v týdnu, přibližně asi 60 min.

Pokud máte alespoň trošku chuť, neváhejte a alespoň to zkuste, třeba se Vám to zalíbí a Váš život bude ještě o trošku veselejší.

Akce, které nás nejvíce potěšily

20. 09. 2012 Českobrodské hrátky

Čtvrteční dopoledne jsme s reprezentanty našeho Domova paní Eliškou Veselou, panem Karlem Miškovským a panem Josefem Slabákem strávili na nultém ročníku Českobrodských hrátek v Domově Anna Český Brod. Zde jsme nesoutěžili,

pouze jsme testovali disciplíny, které si pro nás tamní domov připravil. Své síly jsme mohli poměřit v sedmi disciplínách, a to v hodu na koš, na slunečnici a plechovky, při AZ kvízu, při výrobě lžiček z Fimo hmoty nebo na petangu či při rozeznávání předmětů hmatem se zavřenýma očima.

23. 08. 2012 Vystoupení kouzelníka

Ray Salman

Je to poprvé, co u nás v Domově vystoupil kouzelník pan Ray Salman. Hlavním kouzelnickým číslem mimo nevšedních triků a kouzel byla výroba zvířátek z nafukovacích balonků. Každý klient, který měl zájem, dostal jedno takové různobarevné zvířátko.

02. 08. 2012 Opékání buřtů

Na začátku srpna se opakovala velmi oblíbená akce opékání buřtů. Buřty se opékaly na naší zahradě Domova.

K šťavnatému párku nechybělo vychlazené desetistupňové pivo a hra na kytaru. Na kytaru zahrál a zapíval pan Martin Vácha.

K ohni moc klientů nezavítalo, ale přesto se opékání špekáčků vydařilo a ti, kteří opékání sledovali jen z povzdálí ze svých balkonů, nepřišli nikterak k úhoně. Každý klient měl od našich sestřiček naservírované buřty na tácku až do pokoje.

03. 08. 2012 Oslava narozenin klientky paní Jarmily Pávové

Paní Jarmila Pávová oslavila v pátek své **100. narozeniny** v Domově s klienty a zaměstnanci. Sobotu 04. 08. 2012, den svých 100. narozenin strávila s celou svou rodinou a blízkými přáteli.

Jako na každé kulaté oslavě nesměl i zde chybět dort. A nebyla to ledajaká oslava,

proto od

Luxoru paní Pávová dostala velice lahodný třípatrový dort potažený bílým marcipánem s růžovými květy. Vše bylo k jídlu.

Paní Pávová, přejeme Vám hlavně hodně zdraví!

Představujeme nové klienty

Pan Rudolf Vašíček

Odkud pocházíte?

Pocházím z Železných hor, z městečka Třemošnice. Potom jsem bydlel v Praze. Na Třemošnici moc rád vzpomínám. Je zde zřícenina hradu Lichnice, odkud mám spousty hezkých vzpomínek, například jak jsem lezl po zdech této zříceniny a stromech v okolí.

Co jste dělal po škole?

Mým prvním učením bylo na holiče, které jsem ale nedokončil. Stal jsem se jemným mechanikem. Pracoval jsem ve fabrice u strojů. Po válce jsem narukoval na vojnu v Čáslavi. Po vojně jsem byl zaměstnán jako pracovník tkalcovny v Golčově Jeníkově. Také jsem vyráběl bakelit v Chotěboři. Následně jsem byl povolán opět na vojnu, kde jsem se dozvěděl, že mám nastoupit k hradní stráž. Posledním mým zaměstnáním byla práce na ministerstvu.

Co Vaše rodina?

Se svou manželkou bydlím zde v Luxoru. Mám pět sourozenců. S manželkou máme syna a dceru. Syn je právníkem, dcera pracovala na ministerstvu spravedlnosti a nyní je v důchodu. Mám čtyři vnoučata, všechny jsou to holky a dvě pravnučky.

Jak dlouho jste v Domově?

Krátce. Velice rád bych bydlel se svou ženou. Pokud mohu srovnat bydlení v Luxoru a v Sokolči, tak bydlení v Sokolči je lepší, ale v Luxoru je lepší péče.

Jaké máte záliby?

Mými záliby je hlavně včelaření. Včeličkám jsem se věnoval téměř 70 let. Za svůj úspěch považuji, že se mi povedlo vytočit na jedno vytočení 120 kg medu. Jinak

obvyklé vytočení se pohybovalo okolo 70kg medu. Na základní škole jsem přes 10 let vedl včelařský kroužek, kde jsem mohl předat své cenné zkušenosti. Také se rád věnuji zahrádce a četbě časopisu History.

Co byste vzkázal ostatním klientům a zaměstnancům?

Když něco dělat, tak opravdu s přehledem.

(zpracovala: Lucie Hornová)

Manželé Dudkovi Vlasta a Vladislav

Odkud pocházíte?

Dlouhá léta jsme žili v Budiměřicích v domečku. Budiměřice jsou malá vesnice nedaleko Nymburka.

Co jste dělali po škole?

Paní Dudková: Já jsem pracovala jako administrativní pracovnice v kanceláři na zemědělské správě a manžel jezdil 37 let jako řidič autobusu. Nejezdil pouze po naší republice, ale podíval se také například do Bulharska a Rumunska.

Co Vaše rodina?

Máme dvě děti, holku a kluka. Syn už je v důchodu. Od dětí máme čtyři vnoučata a tři pravnoučata. S rodinou máme výborné vztahy, často se navštěvujeme.

Jak dlouho jste v Domově?

V domově žijeme již šest týdnů. Moc se nám zde líbí. Jsme velice rádi, že můžeme bydlet společně s manželkou na jednom pokoji.

Jaké máte záliby?

Pan Dudek: Já sleduji sport hlavně fotbal. Jsem fanouškem Sparty. Moje manželka ráda četla romány. Společně jsme také cestovali a jezdili po výletech. Navštívili jsme Švýcarsko a Rakousko. Nejvíce se nám líbilo v bývalé Jugoslávii.

Co byste vzkázali ostatním klientům a zaměstnancům?

Bud'te zde spokojení, jako jsme zde my.

(zpracovala: Lucie Hornová)

Představujeme zaměstnance Luxoru

Paní Tereza Eliášová

Kde bydlíte a odkud pocházíte?

Narodila jsem se v Praze a zde jsem žila až do svých 18let. Po maturitě na střední škole zaměřené na cestovní ruch a hotelnictví jsem se odstěhovala do Poděbrad, které jsem dobře znala, jelikož jsem zde měla babičku a dědečka, u kterých jsem trávila hodně krásných chvil svého dětství. Z Poděbrad pochází i můj manžel, se kterým máme tři děti. Dvě dcery 13 a 11 let a syna, kterému v únoru budou 2roky.

Jaké máte koníčky?

Mým největším koníčkem je četba. Také ráda zahradničím a trávím volné chvíle se svými dětmi. Rádi spolu chodíme na procházky, do kina nebo jedeme na výlet na kolech. Také moc rádi hrajeme společenské hry.

Kde jste dříve pracovala?

Mé pracovní zkušenosti nebyly nijak výrazné, jelikož jsem se 9let starala doma o děti. Poté jsem krátkodobě prošla několika zaměstnáními, až jsem v lednu 2009

nastoupila v Luxoru. Nejdříve jsem se starala o vydávání stravy, až později jsem přijala místo v kanceláři jako vedoucí stravovacího provozu. Nynější práce mě velice baví. Mám ráda kontakt s lidmi.

Jak dlouho pracujete v Luxoru?

V Luxoru pracuji od ledna 2009. Ale s menší pauzou, v které se mi narodil syn Kryštof.

Vzkaz pro klienty a zaměstnance:

Naším klientům přeji, aby se jim v Luxoru líbilo a prožili zde mnoho šťastných chvil a našli zde porozumění a nové přátele, se kterými budou moci sdílet jak hezké, tak i těžší okamžiky života.

(zpracovala: Tereza Eliášová)

Poděbradské příběhy ze vzpomínek našich klientů

Příběh ze školního prostředí

Ten rok byl pro Poděbrady úspěšný. Poděbrady otevřely dvě školy a dvě cukrárny. 1. září děti předstoupily před školu a těšily se na nový rok. Učitelky si děti odvedly do tříd.

Po několika týdnech uběhl školní rok a učitelky se s dětmi loučily. „*Přejeme Vám hezké prázdniny*”. Děti nereagují.

Učitelka říká „*Jděte domů, máte prázdniny.*” A děti nic. Učitelky jim říkají, že škola skončila a berou je za ruku. Děti nereagují. Děti spí. Učitelky jsou zděšené a jdou vedle do prvních tříd. Tam také děti spí. Následně se zavolala policie. Policie

zjistila, že jsou děti opilé. Policie zjistila, že děti byly na svačině v cukrárně, kde si dali pohár, ve kterém byl alkohol.

Jak jsme vyděsili ředitele poděbradské školy

Každý čtvrt roku se všichni ředitelé škol spolu s inspektory scházeli na jedné škole na poradě, ukázat si nějaké novinky, které by mohli použít. 16. prosince se sešli u nás, ve škole v zámku v Kounicích. Tou novinkou byly pokusy kolegy Urbana – běhání ve sněhu. *Před každou hodinou*

tělesné výchovy se děti svléknou do půl těla a cvičí ve sněhu. Realizovalo se to, ale většina mu nadávala do gestapa.

Jako první přijel pan ředitel z nové poděbradské školy. Ředitel se postavil zády ke kamnům, bylo to v nejhezčí místnosti v zámku. Tam byla i Vánoční výzdoba, připravené občerstvení a cukroví. Najednou se ozvala rána a vyšel plamen. Vybuchlo to a popílek sedl na cukroví. Dodnes vidím vyděšené oči pana ředitele, který udělal úskok stranou a stál u okna, celý se klepal.

Kdyby byla olympijská disciplína skok stranou, tak má zlatou medaili. Topení v zámku jsou zapeklité. To jen holub spadl do komína a ucpal ho. Uhlí se zplynovalo a čas od času vybuchovalo. Ředitel školy s ústředním topením to nikdy nezažil. Až u nás. Nebyl sám. I takový borci, jako olympijský zpěrači, kteří tam byli na besedě, byli stejně vyděšeni.

Podle skutečné události.

Adamec Oldřich

Hrátky s pamětí

MĚSTA ZE SLABIK

Spojte slabik, abyste získali názvy měst, které vypíšete na uvedené řádky.

KO	SEK	PRA	CHOD
		LÍN	
NÁ	DIM	ČÁS	TŘE
HA			KLAD
	NO	BOŇ	CHRU
			PÍ
			LAV

1)
2)
3)
4)
5)
6)
7)
8)

PŘÍSLOVÍ – doplňte

.....do hospody nelez.
.....nesmí do lesa.
.....třetí se směje.
.....brod je daleko.
.....velké oči.
.....svého kopyta.
.....nepadá daleko od stromu.

Co sem nepatří

- 1) mrkev, ředkvička, křen, celer, ananas
- 2) vidlička, lžíce, vařečka, nůž, kávová lžička
- 3) kuře, krůta, slepice, tele, kachna, perlička
- 4) svíčková, rajská, knedlík, koprová, játrová
- 5) hranolky, rýže, mouka, krokety, brambory
- 6) maliny, ostružiny, borůvky, brusinky, jablko